

Poštovana ravnateljice, cijenjena razrednice, drage profesorice i profesori, dragi roditelji, prijatelji, kolegice i kolege maturanti!

Na kraju smo srednjoškolskog obrazovanja. Zbrajamo uspjehe i neuspjehe, analiziramo postignuća i nestrpljivo očekujemo rezultate mature. Trudili smo se stjecati znanje i razvijati kompetencije prema svojim sposobnostima. Jer, kako kaže jedan nepoznati autor: „Šume bi bile tihe kad bi pjevale samo ptice koje pjevaju najbolje“.

S veseljem se prisjećamo raznih situacija iz našeg školskog života. Pamtimo dogodovštine s nastave, zanimljive rasprave, obrađene teme koje su nas više ili manje zanimala, draga lica profesorica i profesora i njihove nezaboravne izjave. Pamtimo svoja međusobna druženja, susrete s odmora, izlete... Upisujemo u sjećanja zajedništvo i u teškim trenucima, posebno zadnje dvije godine česte nastave na daljinu zbog nevolja s opakim virusom koji je promijenio svijet. I još mnogo toga upisujemo u sjećanja... Stojeći na prekretnici životnoga puta na kraju svog gimnazijskog školovanja, sretni i ponosni, na trenutak zbunjeni i uplašeni, ali opet optimistični i radosni, osjećamo najdublju zahvalnost.

Hvala vama, dragi roditelji i ostali članovi naših obitelji koji ste u ovom trenutku povezani s nama preko *Zooma*. Došli smo zajedno do mature, a vi ste kao vjerni pratioci s puno ljubavi i strpljenja bili uvijek tu - kada treba pomoći, kada treba slušati, kada treba zagrliti. Najveća nagrada za sve što činite neka vam je naš uspjeh, naša sreća i vedrina na licu, kao što je i Tin Ujević jednom zapisao: „A što bih jedino potomcima htio namrijeti u baštinu – bila bi VEDRINA.“

Nadalje, zahvalu upućujemo ravnateljici naše gimnazije, prof. Bibijani Šlogar. Hvala Vam što ste nas spremno i zainteresirano dočekivali i pratili tijekom ove četiri godine, što vodite ovu gimnaziju u smjeru prepoznatljivosti, kvalitete i suvremenosti.

Zahvalnost izražavamo i svim profesoricama i profesorima koji su vještinom poučavanja obogaćivali naša obzorja.

Svojim autoritetom svatko od vas, cijenjene profesorice i profesori, ugradio je kamenčić svog predmeta u mozaik stečenoga znanja koje ćemo primjenjivati u budućem životu. Hvala vam što ste nam svjedočili da je najuzvišenije poučavanje zapravo življenje s otvorenim srcem.

Hvala svim djelatnicima ove škole koji su nam bili na usluzi u svakom trenutku.

I na kraju, hvala našoj dragoj razrednici, prof. Paviti Barun koja je bila uz nas i podržavala nas svojom brigom, razumijevanjem, savjetima i jednostavno, bila podrška u svemu. Hvala Vam, draga razrednice, i na prijekorima jer je to bilo u našu korist. Hvala što ste bili strpljiva sugovornica u trenucima naših kolebanja i rješavanju problema. Draga razrednice, pamtit ćemo Vaše zalaganje za nas, da stasamo u marljive i čestite ljude koji će znati preuzeti breme današnjeg svijeta.

A svima nama, drage kolegice i kolege maturanti, želim ostvarenje zacrtanih ciljeva, upis na željeni fakultet i mnogo odlučnosti, hrabrosti i vjere u sebe s porukom: „Život je ono što učiniš od njega. Uvijek je to bio i uvijek će to biti.“

Veronika Iveković, 4.pm